

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพภูมิประเทศของประเทศไทยโดยทั่วไปประกอบด้วย เทือกเขาสูงสลับชั้นชั้นทางภาคเหนือ เป็นที่ร่วนในตอนกลางของประเทศไทยและมีแนวสันเขาต่อเนื่องจากซีกตะวันตกลงไปจนสุดภาคใต้ ส่วนทางภาคตะวันออกเป็นที่ราบสูงและลาดลงสู่แม่น้ำโขง อาศัยลักษณะทางภูมิประเทศและสภาพอากาศเป็นหลักอาจจำแนกพื้นที่ของประเทศไทยออกได้เป็น 5 ภาค ภาคเหนือ ประกอบด้วยทิวเขาสูงหลายรายทิวเขาวางพาดจากเหนือลงใต้มียอดเขาสูงๆ ที่มีชื่อเดียงอยู่หลายยอด ด้วยกัน ยอดสูงสุดซึ่งเป็นที่รุ้งกันดีทั่วไปคือยอดดอยอินทนนท์ หรือดอยอ่างกาสูงประมาณ 2,565 เมตร จากระดับน้ำทะเล ทิวเขาสำคัญได้แก่ทิวเขาดีปันน้ำ ทิวเขายุนตาล ทิวเขาแคนลาว ทิวเขางวงพระบาง และทิวเขาถนนธงชัย ทิวเขาเหล่านี้ก่อให้เกิดลำน้ำสายสำคัญหลายสาย เช่น แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำยม แม่น้ำน่าน ไหลมารวมกันก่อให้เกิดแม่น้ำเจ้าพระยาในภาคกลาง นอกจากนี้ยังมีแม่น้ำยวม และแม่น้ำเมยไหลลงสู่แม่น้ำสาละวินในดินแดนของสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่าในส่วนที่ต่อ กับประเทศไทย ระหว่างเทือกเขาเหล่านี้มีที่ราบกว้างขวางเป็นตอนๆ ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองต่างๆ ทางภาคเหนือ เช่น เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แพร่ น่านและพิษณุโลก เป็นต้น ที่ร่วมเหล่านี้เป็นที่รวมของตะกอนที่พัดลงมากับกระแสน้ำ จึงมีความอุดมสมบูรณ์และเคยปักถิ่นด้วยป่าไม้ที่มีคุณค่ายิ่ง ปัจจุบันถูกเปลี่ยนพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศไทย (อุทิศ, 2541:424)

พื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยนับได้ว่ามีส่วนสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มาก โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า น้ำและธรรมชาติที่สวยงาม ปัจจุบันได้ถูกทำลายลงอย่างหนักในรูปแบบต่างๆ เช่น การบุกรุกพื้นที่ป่าด้วยการท่องเที่ยว การทำลายป่าไม้โดยการลักตัดไม้ การเผาป่าเพื่อทำไร่เลื่อนลอย ทางของป่า ล่าสัตว์ป่า การนำสัตว์เสี้ยงเข้าไปเสี้ยงในป่า การผันน้ำจากลำห้วยลำธาร ไปใช้โดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบต่อระบบส่วนรวม รัฐบาลได้แก้ไขปัญหาโดยการประกาศพื้นที่ป่าในภาคเหนือเป็นอุทยานแห่งชาติและเขตอุทยานพันธุ์ สัตว์ป่าไว้เป็นจำนวนหลายแห่งเพื่อป้องกันทรัพยากรต่างๆ ไว้โดยให้ใช้ประโยชน์ในรูปแบบที่ไม่มีการทำลาย แต่เนื่องจากการทำลายเพียงประกาศพื้นที่ป่าที่อนุรักษ์และมีกฎหมายควบคุม ยังไม่สามารถที่จะป้องกันพื้นที่ไว้ได้ ทั้งนี้ยังมีรายภูมิที่ไม่ทราบพอกฎหมาย เที่ยวนะประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม และขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแบบ

ยังยืนอยู่เป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นต้องมีหน่วยงานเข้าไปบริหารงานด้วยการป้องกันปราบปรามและพัฒนาพื้นที่ให้มีประโยชน์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่น เพื่อปริมาณสัตว์ป่าให้มีมากขึ้น เปิดโอกาสให้รายภูเรเข้าไปท่องเที่ยวศึกษาธรรมชาติ ปรับปรุงคุณภาพป่าให้สมบูรณ์เพื่อการให้น้ำป้องกันภัยธรรมชาติและสร้างความสมดุลทางนิเวศวิทยา

เขตรักษากันธ์สัตว์ป่าอมกอย จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2526 อ่าย่างตอนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่บริเวณรอยต่อกับจังหวัดตากและจังหวัดลำพูน ในท้องที่อำเภออมกอย อำเภออดထัย จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอสามเงาจังหวัดตาก มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 1,224 ตารางกิโลเมตร (765,000 ไร่) มีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงอาศัยอยู่จำนวน 11 หมู่บ้าน 302 ครัวเรือน 1,411 คน ทรัพยากรป่าไม้ประกอบด้วยป่าไม้สนผืนเดิมที่มีไม้สักและไม้มะลิสัก เป็นเดิร์ง ป่าเดิร์งสนสน ป่าดงดิน夷 และป่าดงดินแดงริมลำห้วย ทรัพยากรสัตว์ป่าประกอบด้วยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 43 ชนิดพันธุ์ นก 181 ชนิดพันธุ์ สัตว์เลี้ยงค้างคาว 31 ชนิดพันธุ์ และสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 13 ชนิดพันธุ์ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าซึ่งอาศัยประจำในพื้นที่นั้นๆ และที่โภกเขียว เข้ามาอาศัยใหม่ตลอดไป หรือโภกเขียวที่เข้ามาอาศัยอยู่ชั่วคราวในบางช่วงฤดูกาล เพื่อให้สัตว์เหล่านี้ได้อาศัยอยู่ย่างเป็นสุขสมบูรณ์สามารถแพร่ขยายพันธุ์ เพื่อการดำรงพันธุ์และแพร่กระจายเข้าไปสู่พื้นที่ข้างเคียงหรือพื้นที่ส่วนอื่นของประเทศไทย การอนุรักษ์สัตว์ป่าถือว่าเป็นนโยบายระดับโลกในอันที่จะเก็บรักษาสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในโลกเอาไว้ นอกจากการเก็บรักษาสายพันธุ์เพื่อรับปรุงพันธุ์สัตว์เลี้ยงและเพื่อเศรษฐกิจโดยตรงแล้ว การอนุรักษ์สัตว์ป่ายังมุ่งหวังด้านวิชาการ การศึกษาทางนิเวศวิทยา นักหนูจากการวัดถูกประสงค์หลักดังกล่าวแล้ว การจัดตั้งเขตฯ กันธ์สัตว์ป่าอมกอย ยังมุ่งที่ผลประโยชน์พลอยได้อีกหลายประการ ที่สำคัญได้แก่ การอนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์ป่าที่หายาก เช่น กวางลายเสือ แพะ ควาย กระทิง ลิง นก ฯลฯ ที่หายากในประเทศไทย การอนุรักษ์สัตว์ป่าไม้ไว้เพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติและก่อความสมดุลทางนิเวศวิทยา การอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติไว้เพื่อการศึกษาและวิจัย และที่สำคัญคือการอนุรักษ์น้ำ ในประเทศไทยและร่องป่าไม้นับได้ว่ามีบทบาทอย่างยิ่งต่อการความคุ้มครองทางน้ำในลำห้วยลำธารและแม่น้ำ ป่าไม้นอกจากช่วยให้น้ำซึมลงดิน ได้มากขึ้นแล้วยังช่วยการไหลลงลำห้วยลำธารให้ช้าลง ทำให้ลำห้วยลำธารมีน้ำไหลตลอดปี โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง การอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้เขตฯ กันธ์สัตว์ป่าอมกอยไว้ชั่วระยะยาว ยังช่วยลดการอนุรักษ์น้ำในลุ่มน้ำปิง พื้นที่ป่าไม้ในเขตฯ กันธ์สัตว์ป่าแห่งนั้นบ้างได้ว่าเป็นต้นน้ำที่สำคัญของอ่างเก็บน้ำหนึ่งแห่งบนภูมิภาค นอกจากให้น้ำลงสู่อ่างเก็บน้ำเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าและเพื่อการเกษตรในภาคกลางแล้ว ยังช่วยปกป้องระบบน้ำให้คงทันสมัยในอ่างเก็บน้ำทำให้อย่างการใช้

ประ ไชน์ของເຊື່ອນຍືນຍາວຂຶ້ນ ກາຣດັນງານຂອງເຫດຮັກຢາພັນຮູ້ສັຕິວິປ້າມກໍອຍ ແມ່ງຈານຕ່າງ ຈ ດັ່ງນີ້ (1) ຈານຫຼຽກຮ່າງ ທ່ານໜ້າທີ່ເກີ່ຍວັນກັນກາຣເງິນ ຂບປະມາລຸນ ສານບຣຣັນ ພັດຊຸດ ຄຽວກັມທີ່ ແລະ ປະສານງານກັບໜ່ວຍງານຕ່າງ ຈ (2) ຈານຈັດກາຣເຫດຮັກຢາພັນຮູ້ສັຕິວິປ້າ ທ່ານໜ້າທີ່ເກີ່ຍວັນກັນກາຣວາງ ແພນກາຣັດກາຣໃນດ້ານຕ່າງ ຈ ໄດ້ແກ່ ກາຣອນຮັກຢີ ກາຣັບື່ນຸງ ແລະ ກາຣັບື່ນາ (3) ຈານໜ່ວຍ ພິທັກຍີປ້າ ທ່ານໜ້າທີ່ເກີ່ຍວັນກັນກາຣປຶ້ອງກັນແລະ ປ່ານປ່ານກາຣກະທຳຜິພະຣາຊບັງຄູງຜູ້ຕິສົງວນແລະ ຄຸ້ນ ຄຣອງສັຕິວິປ້າ (4) ຈານວິຊາກາຣ ທ່ານໜ້າທີ່ເກີ່ຍວັນກັນກາຣດັນກວ້າງຈີຍ ສໍາຮວັງທັກພາກຮຽນໝາດໃນ ພື້ນທີ່ ປັບປຸງປຸງປະຫາກຮແລະ ຄືນທີ່ອ່ຍ່າສັຍຂອງສັຕິວິປ້າ ຮວມເຖິງກາຣປະສານງານດ້ານວິຊາກາຣກັບ ບ່ານ່ວຍງານຕ່າງ ຈ (5) ຈານເພຍແພຣປະຫັນພັນຮູ້ ທ່ານໜ້າທີ່ເກີ່ຍວັນກັນກາຣເພຍແພຣຄວາມຮູ້ດ້ານຮຽນ ຂາດວິທີຍາແລະ ທັກພາກຮສັຕິວິປ້າ ກາຣອນຮັກຢີທັກພາກຮຽນໝາດໃແລະ ຄືນແວດ້ອນ ອຳນວຍຄວາມ ຕະວາກແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອນຫຼາຍເຫັນມາເກີນຍາຮຽນໝາດໃນພື້ນທີ່ (ຖຸນຍົວຍິ້ຍປ້າໄມ້, 2536:2-17)

จากการดำเนินงานของเขตวิทยาพันธุ์สัตว์ป่าอมก้อยที่ผ่านมาซึ่งมีปัญหาเกิดขึ้นอยู่หลายประการ ได้แก่ ปัญหาการลักลอบล่าสัตว์ป่า ปัญหาการลักลอบตัดไม้ ปัญหาการบุกรุกทำลายป่า ปัญหาการยึดครองที่ดิน ปัญหาการนำสัตว์เสี้ยงเข้ามาเสี้ยงในพื้นที่ ปัญหาการก่อไฟป่าขึ้นในพื้นที่ ปัญหาการขาดการให้ความร่วมมือจากรายภูมิ เนื่องจากในพื้นที่เขตวิทยาพันธุ์สัตว์ป่าอมก้อยมีรายภูมิชาวเขาอาศัยอยู่ถึง 11 หมู่บ้านซึ่งชาวเขาเหล่านี้มีอาชีพการเกษตรเป็นหลักและมีการเก็บของป่าและล่าสัตว์ หลังจากทำการเก็บครั้งหนึ่งแล้วก็จะได้ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มงวดและมีการส่งเสริมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าควบคู่กันไปแล้วก็ตาม แต่จิตสำนึกระดับของชาวเขาในพื้นที่ยังไม่ได้ตระหนักรถึงประโยชน์และคุณค่าที่จะเกิดขึ้นจากการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าเท่าที่ควร การศึกษาเรื่องนี้จะช่วยให้ทราบถึงทัศนคติของชาวเขาที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ตลอดจนปัญหาต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำผลการศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาการวางแผนการดำเนินงานของเขตวิทยาพันธุ์สัตว์ป่าอมก้อย เรื่องการป้องกันปราบปราม สร้างจิตสำนึกรักและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชาวเขาในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ของเขตวิทยาพันธุ์สัตว์ป่าอมก้อยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของชาว夷เผ่ากระเหรี่ยง ที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และ

สัตว์ป่าและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อทัศนคติของชาวเขาผู้ภาคเรียนที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

2. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในอนาคตของชาวเขาผู้ภาคเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาเรื่องนี้ สามารถนำข้อมูลไปวางแผนการดำเนินงานป้องกันปราบปรามการสร้างจิตสำนึกละและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชาวเขาผู้ภาคเรียนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้คือ

อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ความสามารถในการอ่านหนังสือ ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร รายได้ของครัวเรือน การติดต่อกับโลกภายนอก การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า มีผลต่อทัศนคติของชาวเขาระบบท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

นิยามศัพท์

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น กิริยาทำทีที่แสดงออกมายังลักษณะสิ่งใดที่เป็นรูปธรรม นามธรรม ในเชิงประเมินค่าว่ามีคุณหรือโทษ และมีผลทำให้บุคคลนั้นพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงความรู้สึกโดยการสนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งนั้น

ชาวเขาผู้ภาคเรียน หมายถึง ชาวเขาผู้ภาคเรียนที่อาศัยอยู่พื้นที่เขตภูเขาพันธุ์สัตว์ป่า omnkey จังหวัดเชียงใหม่และตาก มีอายุระหว่าง 18 – 60 ปี และประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรม

ระดับทัศนคติ หมายถึงความรู้สึกทางจิตใจของชาวเขานั้นที่มีต่อ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า วัดได้จากความรู้สึกของชาวเขา ซึ่งตอบสนองต่อบนแบบสัมภาษณ์วัดทัศนคติที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ในด้านการประเมินค่าทัศนคติของชาวเขา กำหนดให้คะแนนตามข้อต่อไปนี้ 3 ระดับ คือ 1. เห็นด้วย 2. ไม่แน่ใจ 3. ไม่เห็นด้วย

ถ้าข้อความนั้นเป็นข้อความเชิงบวก (Positive statement) การให้คะแนนจะเป็นดังนี้
เห็นด้วย (3) ไม่แน่ใจ (2) ไม่เห็นด้วย (1)

ถ้าข้อความนี้เป็นข้อความเชิงลบ (Negative statement) การให้คะแนนจะให้ครองกัน
ขั้นดังนี้ เห็นด้วย (1) ไม่เห็นใจ (2) ไม่เห็นด้วย (3)

เบตเตอร์รักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก้อย หมายถึง พื้นที่เขตติดต่อระหว่างจังหวัดเชียงใหม่และ
จังหวัดตากที่กำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย เพื่อว่าสัตว์ป่าในพื้นที่ดัง
กล่าวจะได้มีโอกาสสืบพันธุ์และขยายพันธุ์ตามธรรมชาติได้มากขึ้น ทำให้สัตว์ป่าบางส่วนได้มี
โอกาสกระชาบจำนวนน้อยไปในท้องที่แหล่งอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกับเขตตัวรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า หมายถึง การใช้ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า¹
อย่างมีคุณค่า และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ก่อให้เกิดประโยชน์กับมวลมนุษย์ให้มากที่สุด ทั้งทาง
ตรงและทางอ้อม รวมทั้งการขัดการ การป้องกัน การบำรุงรักษา และการเผยแพร่ความรู้การ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่ายังยืนคงอดิไป

การติดต่อกันโดยภายนอก หมายถึง การเดินทางไปในครัวเรือนหรือตัวจังหวัดเพื่อซื้อ
สิ่งของในครอบครัวหรือติดต่อราชการที่ว่าจ้าว เศรษฐี สถานีอนามัยหรือโรงพยาบาล ประมาณค่าโดย
แบ่งออกเป็น ไม่ได้ไปไหนเลยกเว้นเฉพาะที่จำเป็น น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน 1 – 2 ครั้งต่อเดือน
และมากกว่า 2 ครั้งต่อเดือน

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

เดือนเมษายน พ.ศ. 2542 – เดือนมีนาคม พ.ศ. 2543